

Rim uspostavlja viđenje – broj dva

Prepoznavanje suvremenog Rima i proročke vizije u posljednjim danima

Jeff Pippenger

2024-07-05

I u ona vremena mnogi će ustati protiv kralja juga; i nasilnici iz tvoga naroda uzvisit će se da utvrde viđenje, ali će pasti. Daniel 11,14.

Ispravno prepoznavanje sile u posljednjim danima koja je predstavljena kao Moderni Rim, i stoga sile koja „potvrđuje viđenje“, od presudne je važnosti i spasonosno. Ono predstavlja sastavni dio završnoga procesa kušnje sto četrdeset i četiri tisuće. Riječ „viđenje“ u tom retku ista je hebrejska riječ koju je Salomon odabrao kada je utvrdio zašto Božji narod propada.

Gdje nema viđenja, narod propada; a blago onomu koji drži Zakon. Izreke 29,18.

Svi proroci govore izravnije o posljednjim danima nego o bilo kojem drugom razdoblju svete povijesti, a Salomonovo upozorenje o potrebi posjedovanja „viđenja“ pitanje je života i smrti. Istina uvijek razdvaja i stvara dvije skupine štovatelja. U tom retku postoji skupina koja propada i skupina koja radosno drži Zakon. Valja, međutim, zapaziti da je Salomonov savjet smješten u kontekst prijepora oko „istine“. On je također u kontekstu prispodobe o deset djevica, jer je prispodoba o deset djevica temeljni prikaz iskustva Božjega naroda u posljednjim danima.

Bezumni iznosi sve što mu je na umu, a mudar ga čovjek zadržava za poslije. Ako vladar sluša laži, svi su njegovi sluge opaki. Siromah i prijevaran čovjek susreću se zajedno: Gospod prosvjetljuje oči obojici. Kralju koji vjerno sudi siromasima prijestolje će se utvrditi dovijeka. Štap i ukor daju mudrost, a dijete prepušteno samomu sebi donosi sramotu svojoj majci. Kad se opaki umnože, prijestup se umnaža, ali će pravednici vidjeti njihov pad. Odgajaj svoga sina, i on će ti dati pokoj; da, dat će nasladu tvojoj duši. Gdje nema viđenja, narod propada; a sretan je onaj koji drži Zakon. Izreke 29,11–18.

Nije mi namjera upirati prstom u one koji možda zastupaju drukčije razumijevanje suvremenoga Rima od mogega. Moja je namjera pokazati da se Salomon obraća dvjema skupinama štovatelja, koje označava kao „mudraca“ i „luđaka“. „Luđak“ se također poistovjećuje s „opakim“. Mudre i lude djevice iz prispodobe također su u proročkoj liniji dvanaestoga poglavlja Danielove knjige prepoznate kao mudri i opaki.

Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i biti okušani; a bezbožnici će činiti bezbožno; i nitko od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12:10.

Salomon i Daniel slažu se jedan s drugim, jer se sva proročka svjedočanstva usklađuju u posljednjim danima. Mudri razumiju „umnožavanje znanja“.

I razumni će sjati kao sjaj svoda nebeskoga; i oni koji mnoge obraćaju na pravednost kao zvijezde u vijeke vjekova. A ti, o Danijele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo, i znanje će se umnožiti. Daniel 12:3, 4.

Deseti redak utvrđuje trostupanjski proces kušanja koji prosijava djevice, koje su pozvane biti među sto četrdeset i četiri tisuće. U oba se slučaja proces prosijavanja i kušanja temelji na tome razumiju li djevice porast znanja (viđenje) koje je bilo otpečaćeno u vrijeme svršetka 1989. godine.

„Vrijeme svršetka” u posljednjim danima bilo je 1989., kada su bili otpečaćeni stihovi četrdeset do četrdeset pet jedanaestog poglavlja Daniela. Tada je bilo utvrđeno da je predmet tih stihova konačni uspon i pad kralja sjevera. Tada je bilo utvrđeno da je kralj sjevera u tim stihovima papinska sila posljednjih dana. Nadahnuće nikada ne rabi izraz „Moderni Rim”. Taj sam izraz izmislio ja kako bi predstavljao papinsku silu posljednjih dana, jer proročki „moderno” predstavlja posljednje dane. Ellen White nikada nije rabila izraz „Moderni Rim”.

Postoje pogrešna gledišta o tome koga predstavlja kralj sjevera u posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela, ali postoji samo jedno ispravno razumijevanje. Razumijevanje da kralj sjevera u tim redcima predstavlja papinsku vlast proizašlo je iz mnogih proročkih svjedoka. Četrdeseti redak započinje prepoznavanjem papinstva kako prima smrtonosnu ranu 1798. godine, a zatim redci četrdeset i jedan do četrdeset i tri prepoznaju dinamiku povezanu s iscjeljenjem smrtonosne rane. Četrdeset i četvrti redak opisuje poruku koja razjaruje papinstvo i vodi u četrdeset i peti redak, kada papinska vlast dolazi svome konačnom i potpunom svršetku. Viđenje koje je bilo otpečaćeno 1989. godine jest viđenje konačnog uspona i pada papinske vlasti u posljednjim danima. To viđenje jest umnoženje znanja koje proizvodi i očituje dvije skupine štovatelja, na temelju njihova prihvaćanja ili odbacivanja znanja smještenog u tim redcima.

Prema istom onom poglavlju u kojem je porast spoznaje bio otpečaćen 1989. godine, „nasilnici iz tvoga naroda“, koji se „uzvisuju“ i na koncu „padaju“, simbol su koji utvrđuje „viđenje“. U završnom prosijavanju, prvo ispitno pitanje jest tko je prikazan kao „nasilnici iz tvoga naroda“, jer su oni proročki simbol koji utvrđuje „viđenje“. Jesu li razbojnici papinska sila ili su to Sjedinjene Američke Države?

Knjige Daniela i Otkrivenja jedna su te ista knjiga, predstavljajući dva svjedoka iste proročke linije. Daniel je početak, a Otkrivenje završetak, i zajedno predstavljaju dva svjedoka istine koja je otpečaćena u vrijeme svršetka 1989. godine.

Daniel opisuje proces pročišćenja koji je nastao kada je Lav iz plemena Judina 1989. godine otpečatio stihove četrdeset do četrdeset i pet. U to je vrijeme započeo proces kušnje kako bi se utvrdilo i očitovalo tko će biti „svećenici” koji sačinjavaju saveznički narod, a koji su sto četrdeset i četiri tisuće u posljednjim danima. Hošea pridodaje da oni koji odbace porast znanja posljednjih dana neće postati jedan od svećenika koji sačinjavaju sto četrdeset i četiri tisuće.

Moj narod propada zbog nedostatka znanja; budući da si odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe, da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio Zakon svoga Boga, i ja ću zaboraviti tvoju djecu. Hošea 4,6.

Knjiga Otkrivenja pokazuje da spoznaja koja je otpečaćena i odbačena od strane jedne skupine dovršava njihovo odbacivanje neposredno prije zaključenja vremena milosti.

I reče mi: Ne zapečaćuj riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; tko je nečist, neka i dalje ostane nečist; tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; tko je svet, neka i dalje ostane svet. Otkrivenje 22,10.11.

Povijest mileritskog pokreta prikazuje povijest sto četrdeset i četiri tisuće, a zajedno mileriti i sto četrdeset i četiri tisuće predstavljaju početak i završetak poruke i djela trojice anđela iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja. Ove usporedne povijesti prepoznaju događaje povezane sa završetkom vremena milosti. Djelo obiju povijesti bilo je predloženo Ilijom i Ivanom Krstiteljem.

„Sa strepnjom je William Miller počeo ljudima otkrivati tajne kraljevstva Božjega, vodeći svoje slušatelje kroz proročanstva sve do drugoga Kristova dolaska. Sa svakim naporom zadobivao je novu snagu. Kao što je Ivan Krstitelj navijestio prvi Isusov dolazak i pripremio put Njegovu dolasku, tako su William Miller i oni koji su mu se pridružili navješćivali drugi dolazak Sina Božjega.“ Early Writings, 229, 230.

Mileritska je poruka prepoznala „događaje“ povezane sa završetkom vremena milosti, kako ih prikazuju i Ilija i Ivan Krstitelj.

„Bilo je nužno da ljudi budu probuđeni za opasnost u kojoj se nalaze; da budu potaknuti da se pripreme za svečane događaje povezane sa završetkom vremena milosti.“ Velika borba, 310.

Godine 1989., sa slomom Sovjetskoga Saveza, razapečaćen je onaj dio knjige proroka Daniela koji se odnosio na posljednje dane, te je započeo proces kušnje. Kušnja se temeljila na sposobnosti ili nesposobnosti Božjega naroda da razumije ili odbaci umnoženje znanja koje je prikazano u posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela; redaka koji vode do prvoga retka dvanaestoga poglavlja, koji označuje „svršetak vremena milosti“. Tada je bila razapečaćena poruka o „događajima povezanim sa svršetkom vremena milosti“, i započelo je djelo onih koji su bili kandidati da budu „svećenici“ stotinu četrdeset i četiri tisuće. Njihovo je djelo bilo „razumjeti“ i objavljivati poruku prikazanu u tome odlomku. Poruka i djelo stotinu četrdeset i četiri tisuće trebali su iznijeti razapečaćenu poruku kako bi probudili ljude „da se pripreme za svečane događaje povezane sa svršetkom vremena milosti“.

„Danas, u duhu i sili Ilije i Ivana Krstitelja, glasnici koje je Bog odredio skreću pozornost svijeta osuđenoga na sud na svečane događaje koji će se uskoro zbiti u vezi s posljednjim trenucima vremena milosti i pojavom Krista Isusa kao Kralja kraljeva i Gospodara gospodara. Uskoro će svakomu čovjeku biti suđeno za djela učinjena u tijelu. Došao je čas Božjega suda, i na pripadnicima Njegove crkve na zemlji počiva svečana odgovornost da upozore one koji stoje, takoreći, na samome rubu vječne propasti. Svakomu ljudskom biću u cijelome svijetu koje bude htjelo poslušati moraju se jasno izložiti načela o kojima je riječ u velikoj borbi koja se vodi, načela o kojima ovise sudbine cijeloga čovječanstva.“ Proroci i kraljevi, 715, 716.

Povijest Ivana Krstitelja i Krista, kao i povijest milerita, prikazuje poruku i djelo sto četrdeset i četiri tisuće. I Ivan i Krist razumjeli su svoju poruku kao predstavljanje završetka vremena milosti.

Ali kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje dolaze na njegovo krštenje, reče im: Leglo gujinje, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi? Matej 3,7.

Krist je prikazao razorenje Jeruzalema, ono isto razorenje na koje je Ivan upozorio cjepidlake Židove, kao nešto što se približava. Isus je upotrijebio to razorenje kao simbol „gnjeva” koji započinje kada On, kao Mihael, ustaje u dvanaestom poglavlju Danielove knjige, prvom retku.

„Krist je u Jeruzalemu vidio simbol svijeta otvrdnula u nevjeri i pobuni, koji hita ususret odmazdnim Božjim sudovima. Jao pali ljudskoga roda, koji je pritiskao Njegovu dušu, iznudio je s Njegovih usana onaj prekomjerno gorki vapaj. Vidio je zapis grijeha ocrtan u ljudskoj bijedi, suzama i krvi; Njegovo se srce pokrenulo beskonačnim sažaljenjem prema nevoljnima i onima koji trpe na zemlji; čeznuo je da ih sve olakša. Ali ni Njegova ruka nije mogla zaustaviti bujicu ljudske nevolje; malo će ih potražiti svoj jedini Izvor pomoći. Bio je voljan izliti svoju dušu na smrt, da im spasenje približi nadohvat ruke; ali malo će ih doći k Njemu da imaju život.“

„Veličanstvo neba u suzama! Sin beskonačnoga Boga ožalošćen u duhu, shrvan tjeskobom! Taj je prizor ispunio cijelo nebo čuđenjem. Taj nam prizor otkriva krajnju grešnost grijeha; pokazuje koliko je težak zadatak, čak i za Beskonačnu Silu, spasiti krivca od posljedica prijestupa Božjega zakona. Isus je, gledajući dolje prema posljednjem naraštaju, vidio svijet obuzet obmanom sličnom onoj koja je prouzročila uništenje Jeruzalema. Veliki grijeh Židova bio je njihovo odbacivanje Krista; veliki grijeh kršćanskoga svijeta bit će njihovo odbacivanje Božjega zakona, temelja Njegove vladavine na nebu i na zemlji. Jehovine će odredbe biti prezrene i pogažene. Milijuni u ropstvu grijehu, robovi Sotone, određeni da pretrpe drugu smrt, odbit će slušati riječi istine u dan svojega pohoda. Strašna sljepoća! neobična zaslijepljenost!” Velika borba, 22.

Upozoravajuća poruka koju su objavljivali Ivan Krstitelj i sam Krist bila je ista upozoravajuća poruka, kao što je i upozoravajuća poruka milerita bila ista poruka koja prepoznaje događaje povezane sa svršetkom vremena milosti, a koju će objavljivati sto četrdeset i četiri tisuće. Tri svjedoka — Ivan Krstitelj, Krist i mileriti — svjedoče da su djelo i poruka sto četrdeset i četiri tisuće proces kušnje na život i smrt, ostvaren porastom znanja koje je bilo otpečaćeno 1989. godine. Poruka otpečaćena u to vrijeme jest viđenje posljednjih dana koje mudri moraju razumjeti ako žele biti „svećenici” koji sačinjavaju sto četrdeset i četiri tisuće. Ako ti kandidati ne razumiju to viđenje, prepoznaju se kao zli, odnosno kao ludi, i propadaju. Oni i njihova djeca bivaju odbačeni u skladu sa svojim odbacivanjem viđenja koje je porast znanja.

Božja Riječ prepoznaje da je Rim sila koja se uzvisuje, pljačka Božji narod, a zatim pada i uspostavlja viđenje. Pitanje je li Moderni Rim papinska sila ili Sjedinjene Države test je koji otkriva jesu li ti kandidati mudre ili lude djevice. Taj je test proročki test proizašao iz knjige proroka Daniela, koji je potom potvrđen i doveden do savršenstva u knjizi Otkrivenja. Predmet Modernoga Rima nije naprosto izbor između papinske sile i Sjedinjenih Država, nego je završni test za sto četrdeset i četiri tisuće. To je proročki test i, ispravno shvaćen, obuhvaća svaki prikaz završnoga procesa kušnje koji je iznesen unutar Božjega posvećenog proročkog svjedočanstva.

Proces kušnje u vrijeme Ivana Krstitelja i Krista proizišao je iz knjige proroka Daniela, kao što je iz nje proizišao i proces kušnje u vrijeme milerita. Kao proročka kušnja, metodologija prema kojoj se utvrđuje istina jednako je bitna da je ti kandidati ispravno primijene kao što je bitno i samo

držati se ispravnog gledišta o tome tko je Moderni Rim. Bilo da se razmatra ispravna identifikacija Modernog Rima ili primjena ispravne metodologije, oba su elementa kušnje sadržana u knjizi proroka Daniela. U prvom poglavlju Daniela, Daniel je prošao kroz trostupanjski proces kušnje koji je započeo prehranom, zatim vizualnom kušnjom, a potom kušnjom koju je proveo Nabukodonozor, biblijski simbol kralja Sjevera, papinske sile posljednjih dana.

A što se tiče ove četvorice mladića, Bog im je dao znanje i vještinu u svakoj književnosti i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje svih viđenja i snova. A na svršetku dana za koje je kralj bio rekao da ih dovedu, predstojnik eunuha doveo ih je pred Nebukadnezara. I kralj je razgovarao s njima; i među svima njima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarija: zato su stajali pred kraljem. I u svim stvarima mudrosti i razboritosti, o kojima ih je kralj ispitivao, našao ih je deset puta boljima od svih vračara i zvjezdara koji bijahu u svem njegovu kraljevstvu. Daniel 1:17–20.

„Na svršetku dana“, što u proročkom smislu označuje posljednje dane kada se iskušava sto četrdeset i četiri tisuće, Daniel i trojica dostojnika nađeni su „deset puta bolji od svih vračara i zvjezdoznanaca koji bijahu u svemu njegovu kraljevstvu“, a Daniel je imao „razumijevanje u svim viđenjima i snovima“. Daniel predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće, koji u posljednjim danima razumiju umnoženje znanja koje je došlo kada je Krist, kao Lav iz plemena Judina, 1989. godine otpečatio „onaj dio Danielove knjige koji se odnosio na posljednje dane“.

Daniel nije tek razumio više od drugih u pogledu snova i viđenja, nego je imao „razumijevanje u svim viđenjima i snovima“. On predstavlja one koji primjenjuju metodologiju redak na redak, jer ta metodologija sjedinjuje „sva viđenja i snove“ u jednu skladnu poruku. Poruka koja sjedinjuje sve snove i viđenja u jednu proročku liniju prepoznaje „događaje povezane sa završetkom vremena milosti“. Ta je poruka uspostavljena proročkim simbolom koji je Moderni Rim, sila koja se uzvisuje, pljačka Božji narod i pada.

Ta se sila može uspostaviti jedino primjenom ispravne metodologije. Većina onih koji tvrde da proučavaju Bibliju odbacuje metodologiju redak na redak, a neki koji tvrde da je primjenjuju, pogrešno primjenjuju pravila koja sačinjavaju metodologiju redak na redak. Ta su pravila prvi put unesena u javni zapis od strane milerita, a Božji narod posljednjih dana unaprijed je upozoren da će oni koji su doista vjesnici trećega anđela koristiti pravila proročkoga tumačenja Williama Millera.

„Oni koji su zauzeti objavljivanjem poruke trećega anđela istražuju Sveto pismo prema istome načelu koje je usvojio otac Miller.“ Review and Herald, 25. studenoga 1884.

William Miller predstavljao je početak triju anđela iz Otkrivenja četrnaest, a bio je predoznačen Ivanom Krstiteljem, koji je bio početak poruke kojoj je Krist bio završetak. Sestra White izravno usklađuje proces kušanja od Ivana Krstitelja do Krista s procesom kušanja triju anđela. Ivan je započeo poruku, a tek neposredno prije križa, kada je Krist odveo svoje učenike u Cezareju Filipovu, Isus je tada dodao pojedinosti poruke koju je Ivan započeo. Prva istina koju je Ivan prepoznao kada je ugledao Krista, bila je prepoznavanje Krista kao Jaganjca Božjega koji oduzima grijehe svijeta.

To se zbilo u Betabari s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio. Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu te reče: Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta! Ovo je onaj za koga rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom, jer bijaše prije mene. Ivan 1,28–30.

Tada je započelo troipolgodisnje razdoblje kušnje koje je završilo na križu. Nakon što je Ivan bio ubijen neposredno prije križa, Isus je tada počeo objašnjavati onu sasvim prvu Ivanovu izjavu.

Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita svoje učenike govoreći: Što ljudi kažu, tko sam ja, Sin Čovječji? A oni rekoše: Jedni kažu da si Ivan Krstitelj; drugi Ilija; a drugi opet Jeremija ili jedan od proroka. Reče im: A vi, što vi kažete, tko sam ja? Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. A Isus odgovori i reče mu: Blago tebi, Šimune Barjona, jer ti to nisu objavili tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. I ja tebi kažem: ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga; i što god svezješ na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno na nebesima. Tada zaprijeti svojim učenicima da nikomu ne kazuju da je on Isus Krist. Otada poče Isus pokazivati svojim učenicima da mora poći u Jeruzalem i mnogo pretrpjeti od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti. Matej 16,13–21.

Cezareja Filipova naziv je za Panij u Kristovo vrijeme, a Panij se poistovjećuje u retku koji slijedi nakon četrnaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela, gdje se uvode razbojnici tvoga naroda, koji se uzvisuju, ali padaju. Poruka Ivana Krstitelja, nadahnuta i savršena, bila je poruka na početku koja je predstavljala mileritsku poruku, utemeljenu na Millerovim pravilima. Kristova poruka na svršetku, izgrađena na Ivanovoj poruci i proširena iz nje, predočavala je poruku na svršetku triju anđela, koja se temelji na Millerovim pravilima i pojedinostima koje se dodaju Millerovoj poruci kada metodologija redak na redak prispije na svršetak.

Doći do pogrešnoga razumijevanja simbola koji utvrđuje viđenje sa simbolom Modernoga Rima usporedno je s onima u Kristovoj povijesti koji su odbacili poruku križa. Obaviješteni smo da Židovi koji su odbacili poruku Ivana Krstitelja nisu mogli imati koristi od Isusova naučavanja te da povijest onih Židova koji su učinili upravo to predstavlja one koji su odbacili poruku prvoga anđela. Mileriti su razbojnike tvoga naroda, koje sam kasnije označio riječima „Moderni Rim“, poistovjetili s papinskom silom.

Nastavit ćemo ta razmatranja u sljedećem članku.